దాండకరణ్య ప్రాజెక్ట్ యొక్క యాజమాన్యం, కోరెపుట్

వర్సెస్

పునరావాస ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ ద్వారా పని చేయువారు మరియు మరొకరు.

జనవరి 7,1997

[S.C.అగ్రవాల్ మరియు G.B.పట్టనాయక్, న్యాయమూర్తులు.]

కార్మిక చట్టము:- పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టము, 1947: సెక్షనులు 2 (J) మరియు 10 (1) (D) & (2-A) మరియు 25-FFF.

"పరిశ్రమ"-పరిధిలోని-దండకారణ్య ప్రాజెక్టు-ఉద్యోగుల వివాదాలు-సూచన-నిర్ణయం: పేర్కొన్న ప్రాజెక్ట్ అనునది పరిశ్రమ-అందువల్ల, వివాదాల ప్రస్తావన అసమర్థమైనది కాదు.

ఉపసంహరణ-నియమించబడిన పనులు ఆపివేత-దండకారణ్య ప్రాజెక్ట్- పునరావాసం పొందిన శరణార్థులు మరియు పని పూర్తయిన తర్వాత ఆపివేయడం-దాని ఆస్తులు మరియు బాధ్యతలు సంబంధిత రాష్ట్రాలకు బదిలీ చేయబడ్డాయి-N.M.R. కార్మికులను క్రమం తప్పకుండా (రెగ్యులర్ బేసిస్)చేర్చుకొనుటకు ఎటువంటి ఉపాధి సౌకర్యాలు లేవు-ప్రాజెక్ట్ అధికారులు మరియు కేంద్ర ప్రభుత్వం ఎన్ని ప్రయత్నాలు చేసినప్పటికీ, N.M.R. కార్మికులను ఏ ప్రభుత్వ ఉద్యోగం లేదా ప్రభుత్వ రంగ సంస్థలో చేర్చుకోలేకపోయాయి-అయితే, పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్ పేర్కొన్న N.M.R. కార్మికులను తొలగించవద్దని ఆదేశించినది- నిర్ణయం: అటువంటి పరిస్థితులలో, పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్ యొక్క పైన పేర్కొన్న ఆదేశం చట్టవిరుద్ధం-పైన పేర్కొన్న N.M.R. కార్మికులు పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టము యొక్క సెక్షన్ 25-FFF ద్వారా నష్టపరిహారానికి మాత్రమే అర్హులు.

తొలగింపు–నియమించబడిన పనులు ఆపివేత–మాండమస్ జారీ చేయడం–ట్రిబ్యునల్ ద్వారా–కార్మికులను తొలగించకూడదని మరియు వారికి పనిని కనుగొనడం–నిర్ణయం: మాండమస్ జారీ చేయడం చట్టవిరుద్ధం.

పదాలు మరియు పదబంధములు:

"పరిశ్రమ "–అనగా – పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం, 1947 యొక్క సెక్షన్ 2(J) సందర్భంలో

పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టము, 1947 లోని G 10(1)(d) మరియు 10 (2–A) సెక్షన్ల కింద కేంద్ర ప్రభుత్వం తన అధికారాలను వినియోగించుకుని ప్రతివాదులు లేవనెత్తిన డిమాండులనుండి ఉత్పన్నమయ్యే కొన్ని వివాదాలను న్యాయ నిర్ణయము కోసం పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునలుకు పంపింది. ప్రాజెక్టు పూర్తయిన తర్వాత N.M.R. కార్మికులను తొలగించవద్దని, సంబంధిత రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల కేంద్ర ప్రభుత్వం కింద లేదా కేంద్ర ప్రభుత్వము యొక్క ప్రభుత్వ రంగ సంస్థల కింద ఈ N.M.R. కార్మికులను క్రమబద్ధీకరించే మార్గాలను కేంద్ర ప్రభుత్వం ద్వారా తెలుసుకోవాలని పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్, అప్పీలుదారు–యాజమాన్యాన్ని ఆదేశించింది. ట్రిబ్యునల్ యొక్క అధినిర్ణయం(అవార్డు)లో జోక్యం చేసుకోవడానికి హైకోర్టు నిరాకరించింది. అందుకే ఈ అప్పీలు.

పాకిస్తాన్ నుంచి వచ్చిన శరణార్థులకు పునరావాసం కల్పించడానికి కేంద్ర ప్రభుత్వం తన సార్వభౌమాధికార విధులను నిర్వర్తించడానికి ఈ ప్రాజెక్టును చేపట్టిందని, అందువల్ల ఈ ప్రాజెక్టు 'పరిశ్రమ' కాదని, తత్ఫలితంగా ఈ ప్రస్తావన అసమర్థంగా ఉందని అప్పీలుదారు తరపున వాదించారు; మరియు ఆ ప్రాజెక్టు ఆపివేయ బడినదని, దాని ఆస్తులు, అప్పులను సంబంధిత రాష్ట్రాలకు బదలాయించినందున అక్కడ రెగ్యులర్ పోస్టులు లేవని, అందువల్ల N.M.R. కార్మికులను క్రమబద్ధీకరించే ప్రశ్న ఉత్పన్నం కాలేదన్నారు.

అప్పీలును అనుమతిస్తూ, ఈ కోర్టు

నిర్ణయం: 1.1 ప్రాజెక్టు కార్యకలాపాల ఆధిపత్య స్వభావాన్ని, ప్రాజెక్టులో కార్మికులు నిర్వర్తించే విధుల స్వభావాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని దండకారణ్య ప్రాజెక్టు పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం 1947లోని సెక్షన్ 2(జె) పరిధిలో ఉన్న పరిశ్రమ అని, ఈ విషయంలో ట్రిబ్యునల్ తీర్పు తిరుగులేనిదని భావించాలి. [59 – ఎఫ్]

బెంగళూరు నీటి సరఫరా మరియు మురుగునీటి మండలి వర్సెస్ A. రాజప్ప, [1978] 2 SCC 213, అనుసరించబడినది.

1.2. ప్రాజెక్టు అధికారులతో పాటు కేంద్ర ప్రభుత్వ సమర్థ అధికారులు సక్రమంగా, నిజాయితీగా చర్యలు తీసుకున్నారు మరియు ఎంత ప్రయత్నించినా మరియు ఒప్పించినప్పటికీ, సంబంధిత నియమాలు మరియు నిబంధనలను దృష్టిలో ఉంచుకుని మరియు ఆ సంస్థలలో ఉన్న పరిస్థితిని దృష్టిలో ఉంచుకుని ప్రభుత్వంలోని ఏ విభాగంలోనైనా లేదా ఏ ప్రభుత్వ రంగ సంస్థలోనైనా N.M.R. కార్మికులను చేర్చుకోవడం సాధ్యం కాలేదు. ఇటువంటి పరిస్థితుల్లో సదరు N.M.R. కార్మికులను తొలగించవద్దని, వారిని క్రమబద్ధీకరించే మార్గాలను కేంద్ర ప్రభుత్వం ద్వారా తెలుసుకోవాలని ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ ప్రాజెక్టు అధికారులకు ఆదేశించడం చట్టవిరుద్ధం. ఈ N.M.R కార్మికులు చట్టము యొక్క సెక్షన్ 25- FFF కింద మాత్రమే పరిహారానికి అర్హులు. [60 – F–G]

2. ప్రాజెక్టు ఆగిపోయిందని, ఈ N.M.R. కార్మికులకు క్రమం తప్పకుండా (రెగ్యులర్ బేసిస్)వినియోగించుకోవడానికి ఉపాధి సౌకర్యాలు లేవని నిర్ధారణకు వచ్చిన తర్వాత కూడా ట్రిబ్యునల్ ఆదేశాలు జారీ చేసింది. ప్రాజెక్టు ఆగిపోయిందని, ఈ N.M.R. కార్మికులకు క్రమం తప్పకుండా (రెగ్యులర్ బేసిస్)ఉపాధి సౌకర్యాలు లేవని నిర్ధారణకు వచ్చిన తర్వాత కూడా 240 రోజులకు పైగా ప్రాజెక్టులో నిరంతరాయంగా పనిచేస్తున్న N.M.R. కార్మికులకు పని కనుగొనాలని ట్రిబ్యునల్ ప్రాజెక్టు అధికారులకు ఆదేశాలు జారీ చేసింది. ప్రాజెక్టు అధికారులతో గణనీయమైన కాలం గడిపిన ఈ N.M.R. కార్మికుల ప్రయోజనాల దృష్ట్యా, వారిని క్రమం తప్పకుండా (రెగ్యులర్ బేసిస్)చేర్చుకునే అవకాశాలను అన్వేషించాలి అనడంలో సందేహం లేదు. అయితే అటువంటి అవకాశాలను పరిశీలించిన తర్వాత కూడా సంబంధిత అధికారులు తమ ప్రయత్నంలో విఫలమైతే, ఆ విషయంలో కోర్టు మాండమస్ జారీ చేయడం సముచితం కాదని,

అందువల్ల ట్రిబ్యునల్ ఈ ఆదేశాలను జారీ చేయడంలో పూర్తిగా పొరపాటు చేసిందని అన్నారు. ఈ కోర్టు మధ్యంతర ఆదేశాలకు అనుగుణంగా, ఏదైనా ప్రభుత్వ రంగ సంస్థలో లేదా సంబంధిత రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలలో N.M.R. కార్మికులను విలీనం చేసే అవకాశాన్ని సంబంధిత అధికారులు అన్వేషించారు, ఈ ప్రయత్నము నిజాయితీగా జరిగింది, అయినప్పటికీ అధికారులు ఈ N.M.R. కార్మికులను క్రమం తప్పకుండా (రెగ్యులర్ బేసిస్)చేర్చుకోవడంలో విఫలమయ్యారు. అటువంటి పరిస్థితులలో, ఈ N.M.R. కార్మికులను క్రమబద్ధీకరించడానికి ట్రిబ్యునల్ జారీ చేసిన ఆదేషాలు చట్టరీత్యా చెల్లవని భావించాలి. [61 - E, F-H, 62-A-B]

G. గోవింద రాజులు వర్సెస్ A.P. స్టేట్ కన్స్ట్రక్షన్ కార్పొరేషన్ లిమిటెడ్ & మరొకరు.[1986] Supp. SCC 651, వర్తించబడదు.

సివిల్ అప్పీలేట్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నెం.22-23/1997.

O.J.C.నెం.2502/90 మరియు 82/1991 యందు ఒరిస్సా ఉన్నత న్యాయస్థానం తేదీ 2.2.95 నాడు ఇచ్చిన తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి.

V.R.రెడ్డి, అదనపు సొలిసిటర్ జనరల్, తారా చంద్ర శర్మ, మరియు P.పరమేశ్వరన్ అప్పీలుదారు తరపున.

Ms. ఇందిరా జై సింగ్, రాజ్ కుమార్ గుప్తా, రాజేష్, H.P. శర్మ మరియు B.B. దాస్ ప్రతివాది తరపున.

న్యాయస్థానం యొక్క తీర్పు వెలువరించినవారు

పట్టనాయక్, న్యాయమూర్తి అనుమతి మంజూరు చేశారు.

1988 పారిశ్రామిక వివాదాల కేసు నెం.13 లో భువనేశ్వర్ లోని ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ ఇచ్చిన తీర్పుపై, రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 ప్రకారం అధికారాన్ని ఉపయోగించి ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ ఇచ్చిన తీర్పుపై, O.J.C. నెం. 2502/1990 యందు ఒరిస్సా హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పుపై ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా ఈ అప్పీలు దాఖలైంది. ఈ తీర్పు వివిధ డిమాండు అంశాలకు

సంబంధించినది అయినప్పటికీ, ఈ అప్పీలులో అదనపు సొలిసిటర్ జనరల్ శ్రీ రెడ్డి, కార్మిక సంఘం యొక్క ఐటమ్ నంబర్ 1 మరియు 3 గా ఉండిన 425 N.M.R. కార్మికులను క్రమబద్ధీకరించాలని ట్రిబ్యునల్ ఆదేశాలకు తన వాదనను పరిమితం చేశారు.

పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టంలోని సెక్షన్ 10లోని సబ్ సెక్షన్ (1) క్లాజ్ (డి), సబ్ సెక్షన్ (2)(ఎ) కింద తమకు సంక్రమించిన అధికారాలను ఉపయోగించి భారత ప్రభుత్వం ఈ వివాదాన్ని పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్ తీర్పు కొరకు ఈ క్రింది విధంగా సూచించినది.

> "కోరాపుట్ లోని దండకారణ్య ప్రాజెక్టు యాజమాన్యం యొక్క పునరావాస ఉద్యోగుల సంఘం లేవనెత్తిన ఈ క్రింది డిమాండ్లు సమంజసమేనా, అలా అయితే, సంబంధిత కార్మికులు ఏ ఉపశమనం పొందడానికి అర్హులు మరియు ఏ తేదీ నుండి అర్హులు."

మేము ఆందోళన చెందుతున్న 1 మరియు 3 వ డిమాండ్లు ఈ క్రింది విధంగా ఉన్నాయి:

"1. 1958 నుండి 240 రోజులు పూర్తయిన తర్వాత పనిచేస్తున్న మస్టర్ రోల్ వర్కర్లందరినీ రెగ్యులరైజేషన్ చేయడం, అటువంటి క్రమబద్ధీకరణ వల్ల కలిగే అన్ని పర్యవసాన ప్రయోజనాలు."

3. దండకారణ్య ప్రాజెక్టులోని కార్మికులందరి తొలగింపును నిలిపివేయడం మరియు దండకారణ్య ప్రాజెక్టు రెగ్యులర్ ఉద్యోగుల మాదిరిగానే కేంద్ర ప్రభుత్వ మిగులు విభాగం ద్వారా ఇతర కేంద్ర ప్రభుత్వ సంస్థల్లో రెగ్యులరైజేషన్ చేసిన తరువాత మస్టర్ రోల్ కార్మికులందరినీ చేర్చడం.

దండకారణ్య ప్రాజెక్టు పరిశ్రమ కానందున ఆ సూచన అసమర్థంగా ఉందని అప్పీలుదారు యాజమాన్యం ట్రిబ్యునల్ ముందు వాదనలు వినిపించింది. N.M.R. కార్మికుల డిమాండ్ల విషయానికొస్తే, ఈ ప్రాజెక్టుయునే ఆగిపోయిందని, పాకిస్తాన్ నుంచి వచ్చిన శరణార్థుల పునరావాసం కోసం మానవతా దృక్పథంతో భారత ప్రభుత్వం చేపట్టిన ఈ ప్రాజెక్టును కొనసాగించాల్సిన అవసరం లేదని, ఎన్ఎంఆర్ కార్మికులను క్రమబద్ధీకరించే ప్రశ్నే ఉత్పన్నం కాదని యాజమాన్యం అభిప్రాయపడింది. మరోవైపు N.M.R. కార్మికులకు పని అందుబాటులో

లేదన్న యాజమాన్యం వాదన సరికాదని, అదే విధంగా, N.M.R. కార్మికులు అనేక నిర్మాణ, నీటిపారుదల పనుల్లో పనిచేస్తున్నారని, అందువల్ల 1950 నుంచి పనిచేస్తున్నవారి సర్వీసును క్రమబద్ధీకరించాల్సిన బాధ్యత ప్రాజెక్టు అధికారులపై ఉందని యూనియన్ అభిప్రాయపడింది. యాజమాన్యం తరపున లేవనెత్తిన రెండు వాదనలను పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్ తిరస్కరించింది మరియు ఈ ప్రాజెక్ట్ అనునది ఒక పరిశ్రమ అని తీర్పు ఇవ్వడం జరిగినది. 425 మంది N.M.R. ఉద్యోగులను రెగ్యులరైజ్ చేయాలనే వాదన సమంజసమేనని, వారిని తొలగించబోమని, కేంద్ర ప్రభుత్వం లేదా సంబంధిత రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు లేదా కేంద్ర ప్రభుత్వ ప్రభుత్వ రంగ సంస్థల కింద వారిని క్రమబద్ధీకరించే మార్గాలను కేంద్ర ప్రభుత్వం ద్వారా ప్రాజెక్టు అధికారులు కనుగొనాలని పేర్కొంది. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 కింద పిటిషన్ దాఖలు చేయడం ద్వారా ట్రిబ్యునల్ తీర్పును హైకోర్టులో కొట్టివేయగా, రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 ప్రకారం అధికారాన్ని ఉపయోగించి సెర్షియోరారీ రిట్ జారీ చేయడం ద్వారా సరిదిద్దుకోగల చట్ట తప్పిదం ఈ తీర్పులో లేదని హైకోర్టు నిర్ధారణకు వచ్చింది, తదనుగుణంగా యాజమాన్యం దాఖలు చేసిన రిట్ పిటిషన్ ను కొట్టివేసింది.

అప్పీలుదారు తరపున హాజరైన అదనపు సొలిసిటర్ జనరల్ V.R.రెడ్డి వాదనలు వినిపిస్తూ, పాకిస్తాన్ నుంచి వచ్చిన శరణార్థులకు పునరావాసం కల్పించేందుకు భారత ప్రభుత్వం చేపట్టిన పునరావాస ప్రాజెక్టు ప్రభుత్వ సార్వభౌమాధికార విధి నిర్వహణలో ఉందని, అందువల్ల దీనిని పరిశ్రమగా పరిగణించలేమని, అందువల్ల ఈ ప్రస్తావన సమర్థమైనది కాదని, ఉద్యోగుల సంఘం లేవనెత్తిన డిమాండ్లను పరిశీలించే అధికారం ట్రిబ్యునల్ కు లేదని వాదించారు. అదనపు సొలిసిటర్ జనరల్, శ్రీ రెడ్డి పైన పేర్కొన్న వాదనను పరిశీలించి, రికార్డుల్లో ఉన్న భౌతిక విషయాలను, కార్మికులు నిర్వర్తించే విధుల స్వభావాన్ని పరిశీలించిన తరువాత, బెంగళూరు వాటర్ సప్లై కేసులో ఈ కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు దృష్ట్యా, అదనపు సొలిసిటర్ జనరల్ లేవనెత్తిన వాదనను అంగీకరించడం మాకు కష్టమని పేర్కొంది. ప్రాజెక్టు కార్యకలాపాల ఆధిపత్య స్వభావాన్ని, ప్రాజెక్టులో కార్మికులు నిర్వర్తించే విధుల స్వభావాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని దండకారణ్య ప్రాజెక్టు పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టంలోని సెక్షన్ 2(J) పరిధిలో ఉన్న పరిశ్రమ అని, ఈ విషయంలో ట్రిబ్యునల్ తీర్పు తిరుగులేనిదని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము.

అదనపు సొలిసిటర్ జనరల్ శ్రీ రెడ్డి గారు వాదనలు వినిపిస్తూ, ఈ ప్రాజెక్టు పాకిస్తాన్ నుంచి వచ్చిన శరణార్థులకు పునరావాసం కల్పించే పరిమిత ఉద్దేశ్యంతోనే జరిగిందని, ఆ లక్ష్యం నెరవేరిందని, ఆ ప్రాజెక్టును మూసివేశారని, దాని ఆస్తులు, అప్పులను ఒరిస్సా, మధ్యప్రదేశ్ రాష్ట్రాలకు బదలాయించారని, 425 మంది ఎన్.ఎమ్.ఆర్. కార్మికులు క్రమబద్ధీకరణ అంశాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకునేలా ప్రాజెక్టు అధికారుల వద్ద రెగ్యులర్ పోస్టులు లేవని, అందువలన ఈ విషయంలో ట్రిబ్యునల్ యొక్క అంతిమ తీర్మానం చట్టంలో పూర్తిగా అస్థిరమైనదని వాదించారు

మరోవైపు, ప్రతివాది కార్మికుల తరపున వాదించిన సీనియర్ న్యాయవాది Ms. ఇందిరా జైసింగ్, ఈ N.M.R. కార్మికులు తమ జీవితంలో ఎక్కువ భాగాన్ని ప్రాజెక్టు కింద సేవ చేయడంలో గడిపినందున, ఈ కార్మికులను భారత ప్రభుత్వంలోని కొన్ని విభాగాలలో లేదా ఏదైనా ప్రభుత్వ రంగ సంస్థల్లో చేర్చుకోవడం ప్రాజెక్టు అధికారులు లేదా భారత ప్రభుత్వం యొక్క రాజ్యాంగ బాధ్యత అని వాదించారు. కాబట్టి ట్రిబ్యునల్ ఇచ్చిన ఆదేశాలు పూర్తిగా సమర్ధనీయం. ఈయొక్క ప్రాజెక్టులో కూడా ఈ N.M.R. కార్మికులను క్రమబద్దీకరించడానికి తగినంత ఖాళీలు ఉన్నాయని, అందువల్ల ఈ N.M.R. కార్మికుల క్రమబద్ధీకరణను పరిగణనలోకి తీసుకోవడానికి ఖాళీలు లేవని పిటిషనర్ వాదించడం సమంజసం కాదని సీనియర్ న్యాయవాది కోరారు.

ప్రత్యర్థి సమర్పణల యొక్క ఖచ్చితత్వాన్ని పరిశీలించే ముందు, ఈ విషయం ఈ న్యాయస్థానం ముందు వచ్చినప్పుడు, భారత ప్రభుత్వం లేదా సంబంధిత రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల యొక్క ఏదైనా ఇతర ప్రాజెక్టులో సర్దుబాటు చేయబడుతున్న 425 మంది N.M.R. ఉద్యోగుల స్థానాన్ని అన్వేషించమని న్యాయస్థానం అప్పీలుదారుకు పిలుపునిచ్చిందని గమనించడం సముచితం. తగు విధముగా ట్రిబ్యునల్ ఇచ్చిన ఆదేశాల స్వభావాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని పైన పేర్కొన్న ఆదేశం ఇవ్వబడింది. ఈ న్యాయస్థానం పైన పేర్కొన్న ఆదేశాలకు అనుగుణంగా, అప్పీలుదారుతో పాటు భారత ప్రభుత్వం N.M.R. కార్మికులను ఇతర విభాగాలలో క్రమబద్ధీకరించే అవకాశాలను అన్వేషించడానికి కొన్ని చర్యలు తీసుకుంది మరియు ఈ N.M.R. కార్మికులను భారత ప్రభుత్వంలోని మరే ఇతర శాఖలో లేదా ఏదైనా ప్రభుత్వ రంగ సంస్థల్లో క్రమం తప్పకుండా (రెగ్యులర్ బేసిస్)చేర్చుకోలేకపోవడాన్ని సూచిస్తూ ఒక వివరణాత్మక అఫిడవిట్ దాఖలు చేయబడింది. అప్పీలుదారు మరియు భారత ప్రభుత్వం తరపున దాఖలు చేసిన అఫిడవిట్లను

పరిశీలించిన తరువాత, ప్రాజెక్టు అధికారులు మరియు భారత ప్రభుత్వ సమర్థ అధికారుల ద్వారా చర్యలు సక్రమంగా మరియు నిజాయితీగా తీసుకోబడ్డాయని మేము సంతృప్తి చెందాము మరియు వారి ఉత్తమ ప్రయత్నాలు మరియు ఒప్పించినప్పటికీ, సంబంధిత నియమాలు మరియు నిబంధనలను దృష్టిలో ఉంచుకుని మరియు ఆ సంస్థలలో ఉన్న పరిస్థితిని దృష్టిలో ఉంచుకుని ప్రభుత్వంలోని ఏ విభాగంలోనైనా లేదా ఏ ప్రభుత్వ రంగ సంస్థలోనైనా 425 మంది N.M.R. కార్మికులను చేర్చుకోవడం సాధ్యపడలేదనే విషయముపై మేము సంతృప్తి చెందుతున్నాము. ఈ విషయం యొక్క ఈ దృక్పథంలో, ఈ న్యాయస్థానం పరిగణనలోకి తీసుకోవలసిన ఏకైక విషయము ఏమిటంటే, ట్రిబ్యునల్ యొక్క ఆక్షేపిత ఆదేశం అది కనుగొన్న పరిస్థితులలో శాసనముపరంగా స్థిరంగా ఉందా అనేది.

రికార్డులోని సాక్ష్యములను వివరంగా చర్చించిన తరువాత ట్రిబ్యునల్ ఈ క్రింది నిర్ణయానికి వచ్చినది:

"(a) ప్రస్తుతం D.D.A. లో 425 మంది N.M.R. ఉద్యోగులు ఉండగా, వీరిని క్రమబద్ధీకరించడానికి తగినంత పని లేదు.

(b) ప్రాజెక్టు ప్రాంతంలోని నిర్వాసితులకు పునరావాసం కల్పించే పనిలో దండకారణ్య డెవలప్ మెంట్ అథారిటీ పోటీ పడటంతో దానిని మూసివేసే పనిలో ఉంది.

(c) ప్రాజెక్టు యొక్క ఆస్తులను D.D.A. సంబంధిత రాష్ట్రాలకు, అనగా మధ్యప్రదేశ్ మరియు ఒరిస్సా రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలకు బదిలీ చేసింది.

(d) ఈ ప్రాజెక్టులో 425 మంది ఉద్యోగులు చాలా సంవత్సరాలుగా పనిచేస్తున్నారు, వారిలో చాలా మందికి వేరే చోట కొత్త ఉపాధి పొందడానికి అర్హత ఉండదు.

(e) సమ్మె అనంతరం విధుల్లో చేరిన ఉద్యోగులందరినీ రెగ్యులరైజ్ చేయగా, N.M.R. ఉద్యోగులను రెగ్యులరైజ్ చేయలేదు.

(f) N.M.R. ఉద్యోగులలో చాలా మందికి ప్రాజెక్టులో పని లేదు, అయితే వారు నిమగ్నమైన పనులు ఆయా రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల క్రింద రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు కొనసాగుతున్నప్పటికీ వారిని పనులతో పాటు తీసుకోలేదు.

ప్రాజెక్ట్ ఆగిపోయినదని, ఈ N.M.R. కార్మికులకు క్రమం తప్పకుండా (రెగ్యులర్ బేసిస్) చేర్చుకోవడానికి ఉపాధి సౌకర్యాలు లేవని నిర్ధారణకు వచ్చినప్పటికీ, 240 రోజులకు పైగా నిరంతరం పనిచేస్తున్న N.M.R. కార్మికుల కోసం పనిని కనుగొనాలని ప్రాజెక్ట్ అధికారులను కోరుతూ ట్రిబ్యునల్ ఆదేశాలు జారీ చేసింది. ప్రాజెక్టును రద్దు చేసి దాని ఆస్తులు, అప్పులను ఒరిస్సా, మధ్యప్రదేశ్ రాష్ట్రాలకు బదలాయించినప్పటికీ ఈ కోర్టు ఇచ్చిన మధ్యంతర ఉత్తర్వుల కారణంగా 425 మంది ఎన్ఎంఆర్ కార్మికులు ఖాళీగా కూర్చొని నెలకు రూ.1.50 లక్షల వేతనాలు పొందుతున్నారని, ఇది నిస్సందేహంగా ప్రభుత్వ ఖజానాపై అనవసరమైన ఆర్థిక భారం అని చెప్పవచ్చు. ప్రాజెక్ట్ అధికారులతో గణనీయమైన కాలం గడిపిన ఈ N.M.R. కార్మికుల ప్రయోజనాల దృష్ట్యా, వాటిని క్రమం తప్పకుండా (రెగ్యులర్ బేసిస్)విలీనం చేసే అవకాశాన్ని అన్వేషించాలనేది ఎటువంటి సందేహం లేదు, కానీ అలాంటి అవకాశాలను అన్వేషించిన తర్వాత కూడా సంబంధిత అధికారులు తమ ప్రయత్నంలో విఫలమైతే , మా అభిప్రాయం ప్రకారం, ఆ విషయంలో న్యాయస్థానం మాండమస్ జారీ చేయడం సముచితం కాదు, అందువల్ల ట్రిబ్యునల్ ఆక్షేపిత ఆదేశాలను జారీ చేయడంలో పూర్తిగా పొరపాటు చేసినది. ఇంతకు ముందు చెప్పినట్లుగా, ఈ కోర్టు మధ్యంతర ఆదేశాలకు అనుగుణంగా ఈ కేసు ఈ కోర్టులో నడుస్తూ ఉండగా, సంబంధిత అధికారులు ఈ N.M.R. కార్మికులను కేంద్ర ప్రభుత్వం కింద లేదా ఏదైనా ప్రభుత్వ రంగ సంస్థల కింద లేదా ఒరిస్సా మరియు మధ్యప్రదేశ్ యొక్క సంబంధిత రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలలో చేర్చుకునే అవకాశాలను పరిశీలించారు, అయితే ఈ N.M.R. కార్మికులను క్రమబద్ధీకరించే ప్రయత్నంలో వారు ఎలా విఫలమయ్యారో తెలియజేస్తూ అఫిడవిట్ దాఖలు చేశారు, ఆ ప్రయత్నం నిజమేనని మేము ఇదివరకే భావించాము, అయినా ఈ N.M.R. కార్మికులను క్రమం తప్పకుండా (రెగ్యులర్ బేసిస్)చేర్చడంలో అధికారులు విఫలమయ్యారు.

అయితే గౌరవ న్యాయవాది Ms. ఇందిరా జైసింగ్ తన వాదనలో G.గోవింద రాజులు వర్సెస్ ఆంధ్రప్రదేశ్ స్టేట్ కన్ స్ట్రక్షన్ కార్పొరేషన్ లిమిటెడ్ మరియు మరొకరు కేసులో ఈ కోర్టు

ఇచ్చిన తీర్పుపై ఆధారపడినది; (1986) Supp సుప్రీంకోర్టు కేసు 651లో ఆంధ్రప్రదేశ్ స్టేట్ కన్స్ట్రక్షన్ కార్పొరేషన్ లిమిటెడ్ మూసివేత కారణంగా వారి సేవలను నిలిపివేసిన ఉద్యోగులను విధుల్లోకి తీసుకోవాలని ఈ కోర్టు ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రానికి ఆదేశాలు జారీ చేసింది. కానీ పైన పేర్కొన్న కేసులో శాసనముపరమైన విషయముపై ఎటువంటి చర్చ జరగలేదు లేదా ఏ పరిస్థితుల కింద ఆదేశం ఇవ్వబడిందో సూచించబడలేదు. ఉద్యోగుల తొలగింపుకు దారితీసిన ప్రాజెక్ట్ మూసివేయబడిన అన్ని సందర్భాల్లో పైన పేర్కొన్న నిర్ణయం సార్వత్రికంగా వర్తించదు. పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం కింద ఒక పరిశ్రమ మూసివేయబడితే, దాని ఉద్యోగులు పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టము సెక్షన్ 25(fff) కింద తెలిపిన విధంగా పరిహారానికి అర్హులు. పరిహారంగా 100 నెలల పూర్తి వేతనాన్ని కోరుతూ యూనియన్ స్కీమ్ తరపున ఈ అప్పీలు నడుస్తున్న సమయంలో, ఈ పథకాన్ని గోల్డెన్ హ్యాండ్ షేక్ స్కీమ్ అని పిలుస్తారు, అయితే ఈ పథకం కూడా ఆచరణ సాధ్యం కాదని కనుగొనబడింది మరియు సంబంధిత మంత్రిత్వ శాఖ ఈ పథకాన్ని అమలు చేయకపోవడానికి గల కారణాలను తెలియజేస్తూ అఫిడవిట్ దాఖలు చేసింది. 1990 నుంచి దండకారణ్య ప్రాజెక్టు పూర్తిగా ఆగిపోయిందని, ఈ N.M.R. కార్మికులను తొలగించి ఉండేవారని, కానీ ఈ కోర్టు మధ్యంతర ఉత్తర్వుల ఫలితంగా ప్రాజెక్టు అధికారులు ఈ కార్మికులకు ఏ పనిలోనూ నిమగ్నం చేయకుండా ప్రతి నెలా రూ.1.50 లక్షలు చెల్లిస్తున్నారని, స్కీము ప్రకారం నష్టపరిహారం చెల్లించాలని ఆదేశించడం న్యాయ ప్రయోజనాలకు మంచిది కాదని మేము భావిస్తున్నాము. అయితే, పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టము సెక్షన్ 25(fff) కింద తెలుపబడిన విధంగా ప్రాజెక్టును మూసివేయడం వల్ల కార్మికులకు వారి సరైన బకాయిలకు అర్హత ఉంటుంది.

ఈ పరిస్థితుల్లో 425 మంది ఎన్ఎంఆర్ కార్మికులను రెగ్యులరైజ్ చేయాలని ట్రిబ్యునల్ జారీ చేసిన ఆదేశాలు చట్టపరంగా పూర్తిగా ఆమోదయోగ్యం కాదని భావిస్తున్నామని, తదనుగుణంగా దానిని పక్కన పెడుతున్నామన్నారు. ట్రిబ్యునల్ ఆదేశాల్లో జోక్యం చేసుకోకుండా హైకోర్టు పొరపాటు చేసింది. 425 మంది N.M.R. కార్మికులకు సంబంధించి పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్ ఇచ్చిన తీర్పును పక్కనపెట్టి, పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టంలోని సెక్షన్ 25(fff) ప్రకారం ఈ N.M.R. కార్మికులకు నష్టపరిహారం చెల్లించాలని మేము భావిస్తున్నాము. ఈ N.M.R. కార్మికులకు సంబంధించి ఈ కోర్టు జారీ చేసిన మధ్యంతర ఉత్తర్వు తొలగింపబడినది .

తదనుగుణంగా అప్పీలు అనుమతించబడినది. కానీ పరిస్థితులలో ఖర్చులకు సంబంధించి ఎటువంటి ఆదేశాలు లేవు.

అప్పీళ్లు అనుమతించబడినాయి.